

ΚΥΘΡΕΑ ΜΟΥ

Κυθρέα μου αξέχαστη και πολυαγαπημένη,
 πολύ σε συλλογίζομαι κι είμαι πολύ θλιμμένη.
 Ελπίδες έχω στο Θεό να σε ιδώ ελευθερωμένη.
 Να κάτσω στην πλατεία σου που έχω ζωγραφισμένη
 με τ' ουρανού τα χρώματα που σ' έχω αγκαλιασμένη.
 Να φέξει ο ήλιος ένα πρωί να ρθω γονατισμένη
 και να γυρίσω σαν πουλί τ' αγαπημένα μέρη.
 Να βρω τις φιλενάδες μου πρωί και μεσημέρι
 και πάνω στον Κεφαλόβρυσο να πάμε χέρι-χέρι
 και μ' όλη μας τη δύναμη να πούμε σ' όλη την Τουρκία
 πως ούτε η Κύπρος ούτε η Κυθρέα μας δεν είναι σκλαβωμένη.

Φωτεινή Μ. Πετρίδου

Βλέπω τ' απέναντι βουνό

16/ 1/ 83

Βλέπω τ' απέναντι βουνό
 και νοσταλγώ και θέλω
 να γίνω αγέρι δροσερό
 και πάνω του ν' ανέβω

Να δρασκελίσω τα ρασιιά,
 τες όμορφες ραχούλλες,
 να πιώ νερόν που την Τσιουρκάν
 και τις κρυές βρυσούλλες

Πα' σε ραχούλλες και κορφές
 να τρέξω σαν κατσίκι
 να δω εκείν' τες ομορφιές
 και να χαρώ την φύση

Στου Άη Λιά την εκκλησιά
 να μπω να προσκυνήσω
 της Ρήγισσας την ομορφιά
 να ξανααντικρύσω

Πάνω στην πιο ψηλή κορφή
 ν' ανέβω να σταθώ
 κι όλη την γη την Πατρική
 από εκεί να δω

Εις τα αντίπερα να δω,
 πόλεις χωριά χαμένα,
 να δω τους τάφους των γονιών,
 τα τουρκοπατημένα.

Ανδρέας Παναγίδης